

Bibó István ballagási beszéde

Elhangzott 1995. május 13-án

Kedves ballagó negyedikesek,

Útravalóul egy ígét szeretnék átadni nektek. Néhány hete ez volt reggeli istentiszteletünk textusa; második fele pedig egyúttal az egyik leggyakoribb áldás-mondó igénk. Minden együtt van tehát ahhoz, hogy elcsépelt, sokszor hallott benyomást tegyen Rátok. - Így hangzik:

"Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságaitokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban." (Pál levele a Filippi-beliekhez, 4. rész, 6-7 vers).

Első olvasásra egy egyszerű, imádságra buzdító ige, amelyhez egy ígéret kapcsolódik. Kiemelni azt szokták belőle, hogy kívánságainkat már előre, hálaadással tárjuk fel, minden alkalommal. De nem ezért foglal el különleges helyet az imádságra biztató igék között, hanem a hozzá kapcsolódó ígéret miatt.

A többi ilyen biztatás ugyanis - következményként - a kérés, a kívánság teljesítését ígéri:

"kérjétek és adatik néktek," "zörgessetek és megnyitattik", "a te Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilván", "akármit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt" - mindezeket Jézus mondja. De az Ószövetségből is idézhetünk:

"hívj segítségül engem a nyomorúság idején és én megsegítlek titeket ..."

Az általam útravalónak szánt igében viszont szó sincs a kéréseink teljesítéséről. Kívánságaink feltárására válaszul, azok teljesítése helyett, vagy inkább attól teljesen függetlenül, az Istennek békességét ígéri a Biblia.

Nézzünk szembe tehát azzal, hogy ha én azt kérem Istentől: "Add Uram, hogy sikerüljön az érettségi", vagy: "Add, hogy felvegyenek..." - erre csak egyetlen biztos ígéretünk van: az, hogy az Istennek békessége ... meg fogja őrizni szívemet és gondolataimat ...

És ha én azt kérem, hogy legyek szép, legyek okos, legyek gazdag, találjam meg a páromat, szülessenek ép és egészséges gyerekeink, tudjuk őket felnevelni, ne érje őket baleset ..., erre is ez a válasz: Az Istennek békessége meg fogja őrizni - nem a gyerekeidet, nem a párodat, nem az egészségedet, ... hanem szívedet és gondolataidat. És ha azt kérem, akár a zsoltáríró szavával, hogy szégyenüljenek meg az én ellenségeim, akik elpusztításomra törnek - erre is csak az Istennek békessége a válasz: a szívem és gondolataim megőrzése Krisztus Jézusban.

Ne higgyetek tehát azoknak, akik azt állítják, hogy Isten minden kérésünket teljesíti, hogy minden ügyünkben eligazít és megmondja, mit tegyünk; mintha az imádság telefon lenne, amelyen felhívjuk őt és rögtön megjön a válasz. Sokszor nem jön meg: és nem vagyunk felmentve az alól, hogy eldöntsük, mit teszünk és mit nem, mikor beszélünk és mikor hallgatunk. El is ronthatjuk a dolgot, amelyben döntenünk kell, és felelősek is vagyunk azért, hogy elrontjuk-e. A siker, az eredmény, a győzelem, a csata megnyerése nincs garantálva. Csak egy ígéret biztos: ha bizalommal fordulunk Hozzá (ha hálaadással tárjuk fel kívánságainkat), ... - akkor az Istennek békessége meg fog őrizni - Jézus Krisztusban. Egyedül ez biztos, ez fontos, ez a válasz a mi bizalmunkra - és huszadrangú, hogy konkrét kérésünk teljesül-e vagy nem, hogyan teljesül, és mennyire teljesül.

És erről a jövő-időről: meg fogja őrizni, mert ez nagyon fontos. Lehet, hogy most még nem őrizi; vagy most éppen nem őrizi ez a békesség a szívemet. Van, amikor az ember szíve és gondolatai nem akarnak megmaradni a Krisztus Jézusban, hanem kilépni, kibújni, kitörni belőle. Miért engedi Isten ezt vagy azt, miért történik ez pont énvelem, vagy azzal, akit szerettek? És ilyenkor jönnek a rossz gondolatok, a nagyon rossz gondolatok - ismeritek ezt az állapotot? Kívánom, hogy minél később ismerjétek meg; de az ígéret erre is érvényes: meg fogja őrizni... Aki hálaadással fordul Hozzá, annak a jövője Benne van elrejtve,

És miért a szíveinket és gondolatainkat? Miért nem testünket, lelkünket, akaratunkat, indulatainkat? Azért, mert a szív az egész embert jelenti a Biblia szóhasználatában, testestől, lelkestől, indulatostól, akaratostól: és mert a gondolkodás képessége jelenti azt a szabadságot, melyet Isten az emberrel együtt teremtett, - amelyre elhívta az embert -, s ezt nem lehet leválasztani a szívünkről, azaz lényünk legbelső lényegéről. Ezért volt az, hogy négy éven át mindnyájan, akik komolyan vettük ennek az iskolának a célját és feladatát, elsősorban a gondolkodásotokon keresztül akartunk nevelni és alakítani titeket: gondolatok kicserélésével próbáltunk hatni rátok, párbeszéddel és nem rábeszéléssel vagy mellettetek való elbeszéléssel - tudva persze azt, hogy a Krisztusban való megőrzések nem a mi erőfeszítésünk eredménye; abban Isten kegyelme, Isten békessége működik, az őriz meg.

Ezzel búcsúszom tehát tőletek: ha bizalommal fordultok Hozzá, akkor egész személyiségeteket és azt a hozzá tartozó szabadságot is, amit a gondolkodás képessége jelent, meg fogja őrizni a Krisztus Jézusban. - Vigyétek most el ezt magatokkal, mint Isten biztos ígéretét, és úgy is, mint az én személyes bizonyágtételemet. Isten áldjon és őrizzen meg Benneteket.